

Yanar Dururum

– Mecaz Adam · 19 Şubat 2019

Parmak uçlarımda yürümeyi öğrendiğim gün.
İçimdekilerini haykırmayı unuttum.
Sessizliğe alıştı gönlüm.
Erken veda ettim günbatımına.
Ay'ın doğuşunu göremedim.

Geçmiş, bir türlü geçmek bilmeyen,
Zamanın sırtında kambur,
Gelecek kaygıdan öteye geçmiyor.
Ne yana dönsem çıkmaz sokak.
İçim burkuluyor, yüreğim yanıyor.
Bir el tutup da beni o kora atıyor.

Hapsoldüğüm gecelerde,
Yanıp sönen sokak lambaları arasında,
Bilmem kaç kez geçtim yürüdüğüm yolu.
Ellerim üşüdü, ayaklarım buz tuttu.
Yine de sönmedi yüreğimdeki yangın.

Benim gecelerde dolaştığım zamanlarda.
Ay utanır doğmaya, yıldızlar utanır.
Bir efkar gelip bulur beni.
Ağlayamam.
Yanar dururum...